

Schatje

Die dag had ik Aldo weggestuurd.

‘Ga maar, ga maar, ik trek dit niet.’

Hij keek me verbaasd aan. Verbaasd, maar nog net zo sloom als altijd.

‘Ik ben je moeder niet, ik ga niet voor je zorgen, je kunt hier niet wonen,’ zei ik terwijl ik de badkamer in en uit liep om mijn haar in model te kammen. Ik wierp hem zijn tandenborstel toe.

‘Ik woon hier niet echt, ik ben hier toch omdat we het gezellig hebben samen?’

‘Ik geloof niet in de gezelligheid waarbij ik jouw was mag doen en we helemaal geen seks hebben.’

Hoppa. Aldo begon zijn spullen te pakken. Ik weet dat ik onaardig was, maar Jezus, ik ben 44 en ik heb ze wel beter gehad.

Mijn dochter Wendy begreep het niet. Ze had Aldo nog nodig voor een werkstuk geschiedenis. Hij is heel handig met de computer. Ik kon Wendy ook niet uitleggen dat hij dan weer niet zo handig is met vrouwen, met vrouwenlijven in het bijzonder. Ach, ik weet het niet. Hij is geen homo ofzo, die heb ik ook gehad. Die beginnen te huilen als je in hun broek graait. Hij is sloom en daar is niet veel mis mee, maar ik wil, ik wil gewoon een echte relatie, weet je.

Dat zei ik tegen Jeff. We liepen onze ronde in een aardig zonnetje. Het ging niet uit m’n kop: Aldo die het niet echt wilde accepteren, Wendy die er ook geen snars van begreep, dit was toch mijn leven en daar stond weer een auto dubbel geparkeerd, daar hing een zwerver, ik zag het, het was Diablo, lam tegen een boom te pissen, daar stond een auto zonder parkeerkaartje – ik zal eerlijk zeggen, ik dacht dat m’n leven relaxter zou zijn met een baan, want als je op de bank zit, dan denk je over elke relatie, over alles, veel te veel na, maar dat is niet waar, nu moet ik aan verkeerd geparkeerde auto’s en Aldo en seks tegelijk denken en dat is ook niet makkelijk.

‘Oké,’ zei Jeff tegen mij nadat we Diablo hadden losgemaakt van de boom en de hert op hadden gestuurd, ‘wanneer heb je voor het laatst goeie seks gehad?’ Hij lachte zijn gouden hoektand bloot.

Ik wilde best antwoord geven, maar ik kreeg een sms binnen.

Ma, waar is Aldo, de computer is weg?

Hoe bedoel je? sms’te ik terug.

‘Jij bent altijd aan het sms’en...’ zei Jeff.

‘Ik weet het, jij belt je chickies gewoon. Dit is sneller.’

‘Als ik bel, krijg ik sneller wat ik wil,’ zei Jeff. ‘Dus, ik vroeg je wat. Nou?’

DE COMPUTER IS WEG! riep mijn telefoon.

Een man stond met zijn auto dwars op de tramrails. Hij wilde keren, maar dat was onmogelijk. Jeff gebaarde naar hem. De man, een kaalhoofdige aso, snelle auto, zonnebril, vond natuurlijk dat het zijn goed recht was om de binnenstad van Rotterdam te blokkeren. Hij schreeuwde iets terug, iets dat eindigde op 'vuile neger', dus ik nam alvast contact op met Eendrachtsplein. Jeff liep langzaam naar de man toe. Hij is nooit zo snel van slag en was dat nu ook niet. Maar met die kaalhoofden weet je het nooit.

Ik heb in dit beroep wel geleerd hoe discriminatie werkt. In Rotterdam heb je een 50/50 procent kans om beschuldigd te worden van discriminatie. Vijftig procent hier op straat is allochtoon – als je ze een boete geeft, roepen ze: 'DISCRIMINATIE!'. De andere vijftig procent is blank en roept bij elke bon: 'POSITIEVE DISCRIMINATIE, JULLIE LATEN AL DIE ALLOCHTONEN LOPEN!' Whatever. Dat zegt Wendy altijd, maar ik denk het in deze baan ook heel vaak. Whatever. In ieder geval. Echte scheldpartijen en problemen moeten we direct melden bij de politie en binnen een paar minuten kwamen al twee agenten deze kant op. De kaalhoofd had het nog niet door, hij was inmiddels uitgestapt om z'n anabolennek op te blazen tegen Jeff. Mannetjes.

Wendy bliepte mijn telefoon weer binnen: *Ma, jij moet hem bellen, ik heb daar geen zin in.*

Ja. Wanneer heb je voor het laatst goeie seks gehad? Man, daar gaat het niet eens om. Ik was een bijstandsmoeder, en het laatste waar ik zin in heb is een man die van mijn bijstand óf mijn baan leeft. Ik ben trots op deze baan, ook al is het een kutbaan, ik bedoel een baan waarin iedereen de hele dag tegen je loopt te kutten. Ik ben trots op mijn inkomen, ook al is het kutterig weinig. Ik ben trots op mijn werk, ik volg procedures zoals het hoort en ik discrimineer niet, bijvoorbeeld. Maar je moet wel uit m'n buurt blijven als ik een kutbui heb, ha. Zoals die dag, ja.

De agenten hadden het opgewonden standje overgenomen. Ik belde Aldo op.

'Hey schatje,' zei hij. Het houdt op als ze je schatje noemen. Zo alledaags: geen schoonheid, liefste of mooiste, alleen een slap woord aan het eind van de zin, de laatste hap koud geworden prak, een slappe piemel terwijl je nog zin had.

'Hey.'

'Wat is er?'

Ik vroeg hem waar hij was.

'Thuis. In m'n eigen huis.'

'Heb je al je spullen meegenomen?'

'Ja. Natuurlijk. Dat wilde je toch?'

'En mijn computer?' De sportauto reed weer rustig weg.

‘Ja. Ja, die heb ik ook even meegenomen, ik zou toch een virus-check doen enzo?’

‘Dan hoef je ‘m toch niet mee te nemen?’

‘Ik kan ‘m nu niet terugbrengen. Ik heb je sleutel bij jou gelaten.’

‘Lul. En Wendy dan?’

‘Ja, datte.. weet ik niet, schatje.’

Ik hing hem op. Eikel. Ik ben je schatje niet. Wendy moest haar ding maar op school doen. Ik stuurde haar een sms.

Jeff en ik liepen verder.

‘Hé, weet je wat habibi betekent?’ Jeff wees op een bord.

‘Habibi? Nee.’ *Broodje habibi*, staat er, *Egyptische lekkernijen*.

‘Het betekent liefde, schatje.’

‘Schatje? Een broodjeszaak? *Broodje liefde*. Waar is die zaak dan?’

Jeff wees de straat in.

‘En hier staat hun bord? Volgens mij mag dat niet.’

Hij haalde zijn schouders op.

‘Nee, echt niet,’ zei ik. Ik ben trots op mijn werk.

‘We komen hier zo vaak, dat bord staat er al lang. Wat maakt het uit? Niemand heeft er last van.’

‘Ja, zo werkt het toch niet, Jeff.’ Ik pakte mijn notitieboekje erbij.

‘Ga je hier dan echt een rapport op maken?’

‘Denk jij van niet?’

‘Ze hebben lekkere broodjes,’ zei hij. ‘Tsss. Je hebt echt heel lang geen goeie seks gehad hè?’

Ik haalde mijn schouders op. Ik discrimineer niet. Mijn telefoon bleef bleepen. Ik doe mijn werk.

Goed. Ik doe het goed. Ik wel.